

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **S. s. r. o.**, M. Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. R. J. M. Bratislava, proti žalovanej: **JUDr. G. B.** V.Žilina o návrhu na určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. novembra 2007 č. k. 35 Cbi/144/2005-117 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. novembra 2007 č. k. 35 Cbi/144/2005-117 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca v podaní zo dňa 02. 11. 2005 navrhol, aby súd uznal pohľadávku žalobcu voči konkurznej podstate úpadcu T. s.r.o. vo výške 4 200 000,-Sk a zaviazal ho nahradiť mu trovy konania.

Uplatnený nárok oprel o tvrdenie, že potom, čo Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 06. 04. 2004 č. k. 52 Cbi 16/03-62 zamietol jeho žalobu o vylúčenie nehnuteľností, za ktorú zaplatil úpadcovi sumu 4 200 000,-Sk prihlásil si túto sumu ako

pohľadávku proti podstate z titulu bezdôvodného obohatenia a správkyňa konkurznej podstaty túto jeho pohľadávku poprela na prieskumnom pojednávaní dňa 07. 10. 2005.

Súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že ak žalobca tvrdí, že mu na základe rozhodnutia súdu, ktorý nevylúčil zo súpisu konkurznej podstaty nehnuteľnosť, za ktorú žalobca úpadcovi údajne zaplatil 4 200 000,-Sk, vznikol nárok na vydanie tejto sumy titulom bezdôvodného obohatenia, je na žalobcovi, aby svoje tvrdenia preukázal, čo sa nestalo, preto žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomu rozsudku sa odvolal žalobca a navrhol ho zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie.

Tvrdí, že súd I. stupňa napriek dôkladnému zisteniu skutkovému stavu, dospel k viacerým nesprávnym právnym záverom.

Čo do preukázania, že kúpnu cenu 4 200 000,-Sk úpadcovi zaplatil opätovne poukazuje na čl. III. bod 2 zmluvy o prevode nehnuteľnosti, v ktorom úpadca potvrdil, že sumu prevzal. Potvrdzuje to podľa neho aj v spise založená vlastná zmenka a ako ďalší dôkaz pripája výdavkový doklad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods.1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že jeho výrok je vecne správny a rozsudok v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. jasne, výstižne, obsírne a objektívne presvedčivo odôvodnený.

Pokiaľ odvolateľ popiera správnosť názoru súdu I. stupňa vysloveného krátko v závere odôvodnenia potom, čo žalobu z iného dôvodu opodstatnene zamietol, že totiž petit žaloby znejúci na uznanie pohľadávky žalobcu voči konkurznej podstate súdom nie je v súlade so ZKV, odvolací súd s týmto názorom súdu plne stotožnil s doplnením, že uznanie pohľadávky nie je synonymom jej určenia. Pretože však petit žaloby, nevyjadrený v súlade so zákonom, nebol dôvodom zamietnutia žaloby odvolací súd sa tejto otázke nevenoval.

Súd I. stupňa žalobu zamietol preto, že žalobca nepreukázal zaplatenie úpadcovi sumy 4 200 000,-Sk, ktorej vrátenie z konkurznej podstaty titulom bezdôvodného obohatenia si žalobou uplatnil.

Podľa odvolateľovho tvrdenia vyplývajúceho z čl. 3 bod z zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, podpísaním tejto zmluvy zmluvné strany zároveň potvrdzujú, že došlo k úhrade kúpnej ceny v zmysle tejto zmluvy a táto bola zaplatená v plnej

výške. Pod podpismi zmluvných strán je dátum 20. 03. 1997, avšak výdavkový pokladničný doklad č. (bez čísla) je jasne a čitateľne zo dňa 26. 03. 1997. Z porovnania napísania číslice 0 v sume 4 200 000,-Sk a v dátume je nepopierateľné, že v dátume ide skutočne o číslicu 6 (šesť) a nie o 0 (nulu). Doklad pripojený k odvolaniu teda vážne spochybňuje vierohodnosť vyjadrenia v zmluve, podpise zmluvy, že k zaplateniu došlo pri teda 20. 03. 1997. Na výdavkovom doklade tiež chýba údaj, že príjemca prijal peniaze za spoločnosť T. s.r.o. a nie ako fyzická osoba pre seba a za seba. Ani v spise založená vlastná zmenka, na ktorú žalobca poukazuje aj v odvolaní, nepreukazuje, že spoločnosť G. s.r.o. sumu 4 200 000,-Sk spoločnosti T. zaplatila. Ide totiž o vlastnú zmenku, ktorej podpisom jej vystaviteľ sľubuje zaplatiť (zaplatím) vypísanú sumu remitentovi, nesľubuje túto sumu vrátiť, a na zmenke nie je žiaden zápis, ktorého obsah by osvedčoval, že išlo o sľub vypísanú sumu vrátiť.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca ani v odvolaní nepreukázal, že sumu 4 200 000,-Sk, ktorej vrátenia z titulu bezdôvodného obohatenia sa žalobou o určenie pravosti pohľadávky domáha, úpadcovi zaplatil a preto odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Úspešnej žalovanej vzniklo podľa § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže jej žiadne nevznikli, odvolací súd jej ju nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. januára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.